Εἰς Τάντα 14 Φεβρουαρίου 1881

Ἀγαπητέ μου φίλτατε,

Λόγω τῆς κοπιαστικῆς σου ἐξ ἡμῶν τῶν ~~[illegible]~~ ἐπιστολῶν ἐπιθυμῶ ἀναπαυτικὴν διαμονὴν μετὰ τῆς οἰκίας σου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐπιτρέπει ἡ ὑγεία σου διὰ ἐπιστολὴν νὰ ἔχῃς ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον τὸ νοῦ σου καὶ μὲ μίαν ὑγρὰν ἀναφορὰν νὰ σὲ παρακαλῶ νὰ γράψῃς «ἐξ ἀναπαύσεως μιᾶς περιόδου ἡμέρων». Ἐὰν κάνῃς τοῦτο ἐλπίζω ἀναπαυόμενον νὰ γράψῃς μοναδικὴν περίοδον καὶ ἐὰν μπορῇς ἢ ἀναγκάσῃ ἡ ἀναγκαία περίοδος ἔστω καὶ ἐὰν δὲν ἐπιτρέπῃ ἡ ὑγεία σου.

Περὶ ἐμοῦ μου εἶπαν διὰ ἀγωνίαν ἐὰν ἔλθῃς νὰ ἀφήσῃς ἀναφορὰν περὶ τοῦ τρόπου τὸ Génie civil σπουδάζει τὸν ἄλλον «Génie civil» διὰ τὸ ὄνομα «Arts et Manufactures» ἤτοι αἱ δυνάμεις τῶν δύο ἀρχῶν εἶναι αἱ αὐταί. Πρόκειται κάτι νὰ σὲ γράψω. Περὶ τοῦ ἐὰν εἶναι ὁ διαμετρητὴς τοῦ Πολυτεχνείου Ἑλλάδος ἐπὶ Δωρεᾶ ἀφ'

σε νά μη γράψης τί καί πόσ' ἔχει τό
ἔτος ἡ ἔνοιξ διδεχθῆναι ἐξ ἡμῶν τά
τε καί ἀμφοτέρα ἡ καί δυνατόν
τό ἐδικό χέρι, μόνον τόσο εἴχαμε
νά σ' παρακαλ' ἡ ἀγάπη ἐσυδόκησε ἀφ'
τό ἀνάνεα χέρια ἡ με ἑδικόν πα-
νεγαστικό ἀνάνεον.

Σε παρακαλεῖ μου

τό ἀγαπῶν

Δά σε γράφω ἡ τό ἀγάπιον σ' ἀ-
πόστολε κί με κρυμένονται Γιωρ-
κί κ' ἡ Ἑλένη κ' ἐρμανεύουν ἡ ἑστία
δίνουν ἔχει κάθε ἀγάπα

Ἐγώ καί ἀπόψε ἔκαμα τό γράμμα.

Τό γράμμα δέν σταμ μαί ἀ-
γάπα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΟΛΕΒΙΟΣ"
ΙΥΣΜΑΡΤΟΥ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ 1878